

DECIZIA COMITETULUI MIXT AL SEE**NR. 191/1999****din 17 decembrie 1999****de modificare a anexelor VIII (Dreptul de stabilire) și V (Libera circulație a lucrătorilor) la Acordul SEE**

COMITETULUI MIXT AL SEE,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, astfel cum a fost modificat prin Protocolul de adaptare a Acordului privind Spațiul Economic European, denumit în continuare „acordul”, în special articolul 98,

întrucât:

- (1) Consiliul SEE din 10 martie 1995 adoptă o declarație privind libera circulație a persoanelor ⁽¹⁾.
- (2) Revizuirea comună efectuată în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din protocolul 15 la sfârșitul perioadei de tranziție a concluzionat că situarea geografică specială a statului Liechtenstein justifică menținerea în continuare a anumitor condiții la acordarea dreptului de stabilire a reședinței în această țară. Prezenta decizie se bazează pe concluziile acelei revizuii.
- (3) Anexele VIII și V la acord au fost amândouă modificate prin Decizia nr. 7/94 a Comitetului Mixt al SEE din 21 martie 1994 de modificare a Protocolului 47 și a unor anexe la Acordul SEE ⁽²⁾.

DECIDE:

Articolul 1

În anexa VIII la acord, la secțiunea ADAPTĂRI SECTORIALE se adaugă următorul text:

„Următoarele adaptări se aplică statului Liechtenstein până la 31 decembrie 2006. Înainte de această dată, Comitetul Mixt efectuează o revizuire pe baza căreia poate decide menținerea măsurilor considerate adecvate, luând în considerare în mod corespunzător și în măsura strict necesară situarea geografică specială a statului Liechtenstein.

I

Resortisanții Islandei, Norvegiei și statelor membre ale UE își pot stabili reședința în Liechtenstein doar după primirea unui permis din partea autorităților din Liechtenstein. Aceștia au dreptul să primească respectivul permis, sub rezerva doar a restricțiilor menționate mai jos. Permisul de ședere nu este necesar pentru o perioadă mai mică de trei luni pe an, cu condiția ca resortisanții să nu presteze o muncă sau o altă activitate economică permanentă în Liechtenstein și nici pentru persoanele care prestează servicii transfrontaliere în Liechtenstein.

Condițiile care privesc resortisanții din Islanda, Norvegia și statele membre ale UE nu pot fi mai restrictive decât cele care se aplică resortisanților țărilor terțe.

⁽¹⁾ JO L 86, 20.4.1995, p. 80.

⁽²⁾ JO L 160, 28.6.1994, p. 1.

II

1. Numărul de permise de ședere disponibile anual pentru resortisanții din Islanda, Norvegia sau un stat membru al UE, care desfășoară o activitate economică în Liechtenstein, se determină în așa fel încât creșterea netă anuală față de anul precedent a numărului de resortisanți ai acestor țări care exercită o activitate economică și au reședința în Liechtenstein să nu fie mai mică de 1,75 % din numărul acestora la data de 1 ianuarie 1998. Permisele de ședere acordate persoanelor naturalizate în cursul unui an se deduc din baza de calcul a creșterii pentru anul următor. Permisele de ședere acordate peste numărul minim nu se iau în calcul pentru creșterea din anul următor.
2. Autoritățile din Liechtenstein acordă permise de ședere în mod nediscriminatoriu și fără să distorsioneze concurența. Jumătate din creșterea netă a numărului de permise disponibile se acordă în conformitate cu o procedură care oferă șanse egale tuturor solicitanților.
3. Reziidenții care au permise pe termen scurt și care desfășoară o activitate economică se includ în cotă. Aceste persoane pot rămâne în Liechtenstein după expirarea permisului, în condițiile stabilite în acord, în cadrul cotei în baza căreia au intrat în țară. Permisul acordat în baza cotei se reatribuie atunci când persoana căreia i s-a atribuit își stabilește reședința în altă țară. Numărul de permise pe termen scurt disponibile în scopul desfășurării unei activități economice nu depășește cu mai mult de 10 % numărul respectiv din 1997.

III

Membrii familiilor resortisanților din Islanda, Norvegia și statele membre ale UE, care au reședința în Liechtenstein în mod legal, au dreptul să obțină un permis cu aceeași valabilitate ca acela al persoanei de care depind. Aceștia au dreptul de a desfășura o activitate economică, caz în care vor fi incluși în numărul de permise acordate persoanelor care desfășoară o activitate economică. Cu toate acestea, condițiile de la punctul II nu pot fi invocate pentru refuzarea acordării permisului în cazul în care numărul de permise disponibile anual pentru persoanele care desfășoară o activitate economică se epuizează.

Persoanele care renunță la activitatea lor economică pot rămâne în Liechtenstein cu respectarea condițiilor definite în Regulamentul (CEE) nr. 1251/70 al Comisiei din 29 iunie 1970 privind dreptul lucrătorilor de a rămâne pe teritoriul unui stat membru după ce au ocupat un loc de muncă în acel stat ⁽¹⁾ și de Directiva 75/34/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1974 privind dreptul resortisanților unui stat membru de a rămâne pe teritoriul unui alt stat membru după ce au desfășurat o activitate independentă în acesta din urmă ⁽²⁾; aceștia nu vor mai fi incluși în numărul de permise rezervate persoanelor care desfășoară o activitate economică, nici în cota definită la punctul IV.

IV

O cotă anuală suplimentară de 0,5 % din baza menționată la punctul II este rezervată persoanelor care vor să-și stabilească reședința pe baza drepturilor definite în Directiva 90/364/CEE a Consiliului din 28 iunie 1990 privind dreptul de ședere ⁽³⁾, în Directiva 90/365/CEE a Consiliului din 28 iunie 1990 privind dreptul de ședere pentru salariați și lucrătorii care desfășoară activități independente care și-au încetat activitatea profesională ⁽⁴⁾, precum și în Directiva 93/96/CEE a Consiliului din 29 octombrie 1993 privind dreptul de ședere pentru studenți ⁽⁵⁾.

Punctul II se aplică *mutatis mutandis*.

V

1. Liechtenstein poate menține în vigoare timp de cinci ani dispozițiile naționale care obligă lucrătorii sezonieri și membrii familiilor acestora să părăsească teritoriul Liechtensteinului pentru cel puțin trei luni de la data expirării permisului sezonier. Aceste persoane nu pot fi supuse unor restricții adiționale. Permisele sezoniere

se reinnoiesc automat pentru lucrătorii sezonieri cu contract de muncă la revenirea în Liechtenstein. Numărul de permise disponibile pentru lucrătorii sezonieri care au naționalitate islandeză, norvegiană sau naționalitatea unui stat membru al UE nu poate fi mai mic decât numărul de permise acordate în 1997 din care se deduce numărul de permise pentru persoanele care beneficiază de măsura de liberalizare în conformitate cu alineatul următor.

2. Numărul persoanelor exceptate de la obligația de a părăsi teritoriul statului Liechtenstein anual se calculează ca numărul de permise care trebuie eliberate împărțit la numărul de ani rămași până la sfârșitul perioadei de tranziție pentru lucrătorii sezonieri. Ordinea în care persoanele beneficiază de măsura de liberalizare se determină în funcție de numărul de reinnoiri consecutive a permiselor sezoniere și de data eliberării primului asemenea permis din șirul respectiv.
3. Persoanele care au beneficiat de măsura de liberalizare în conformitate cu alineatul precedent nu sunt contabilizate în cadrul cotelor în conformitate cu punctele II și IV. Aceste persoane vor fi totuși contabilizate în cazul în care au membri de familie care desfășoară o activitate economică în conformitate cu punctul III.

VI

Solicitanții unui permis de ședere primesc un răspuns scris până la sfârșitul celei de-a treia luni de la data solicitării. Solicitanții refuzați au dreptul la o motivare în scris a refuzului. Aceștia beneficiază de aceleași căi de atac precum cetățenii din Liechtenstein în ceea ce privește deciziile administrative.

VII

O persoană salariată în Liechtenstein dar care nu domiciliază în Liechtenstein (un lucrător frontalier) se întoarce zilnic în țara de reședință.

VIII

Liechtenstein furnizează celorlalte părți contractante și Autorității de Supraveghere a AELS toate informațiile care pot fi necesare pentru verificarea respectării prezentei anexe.

-
- (¹) JO L 142, 30.6.1970, p. 24.
 - (²) JO L 14, 20.1.1975, p. 10.
 - (³) JO L 180, 13.7.1990, p. 26.
 - (⁴) JO L 180, 13.7.1990, p. 28.
 - (⁵) JO L 317, 18.12.1993, p. 59.”

Articolul 2

În anexa V la acord, la secțiunea „ADAPTĂRI SECTORIALE“ se adaugă următorul text:

„Dispozițiile din ADAPTĂRI SECTORIALE din anexa VIII privind Liechtenstein se aplică, dacă este cazul, prezentei anexe.”

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la 1 ianuarie 2000 cu condiția transmiterii prealabile către Comitetul Mixt al SEE a tuturor notificărilor prevăzute la articolul 103 alineatul (1) din acord.

Articolul 4

Prezenta decizie se publică în Secțiunea SEE și în Suplimentul SEE ale *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 1999.

Pentru Comitetul Mixt al SEE

Președintele

N. v. LIECHTENSTEIN
